

Előfizetési díj:
 Egész évre 5 ft. — kr.
 Fél évre 2 „ 50 „
 Negyed évre 1 „ 30 „
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelen minden esztendőnkön.

EGRI POSTA.

M E T S L A P.

Hirdetésekről
 fizetnek minden háromszor ha...
 zott sorhely után 4, további kö...
 teleknél 3 kr; azonfelül bélyeg...
 fejében minden hirdetéstől 30 k...

Előfizetéseket elfogad: EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irgalmas nénekkel szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), Fraenkl B. Miskolczon, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

vi folyam.

24. szám.

Junius 11-én 1863.

Az „Egri Posta“ jövő félévben „**EGER**“ czim alatt nagyobb és díszesb negyedréte alakban, t. Vida József jogtudor és tanár ur szerkesztése mellett fog megjelenni.

Ezennel felhívjuk városunk s kettős megyénk t. olvasó közönségét, hogy előfizetési megrendeléseikről mielőbb intézkedni méltóztassék.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. — kr.
 Fél évre 2 „ 50 „
 Év negyedre 1 „ 30 „

„**EGER**“
 kiadóhivatala.

KÖZÜGYEK.

Városi rend és tisztaság.

(Folytatás.)

V.

1847-ki december 2-kán Pyrker érsek meghalozván, befejező fáradhatlan munkás és szép-tettekben dús életét. Ő véle eltemetett sok régi viszony. A következő év kezdetével a közállapotokban annyi változás történt, hogy azok az 1848 és 49-iki éveket az egész hazára nézve válságos időszakká képezzék. Hogy ily fontos viszonyok között Eger város szépítésére mi sem történt, az az Egrieknek csak dicséretükre válik, tanusítván a magyarnak azon ritka tulajdonát, miszerint a haza ügye mellett házi dolgait félre teszi, minden figyelmét amaz foglalja el, azért áldozni s halmi kész.

Mi a közrendet illeti, e két mozgalomteljes évben bár néha a közhatalom sem működött, a legpéldásabb volt. Az évek folytán megszokott jó rendet és tisztaságot minden egyes lakos készséggel fentartá; a közbiztonság pedig páratlan volt ezen csaknem korlátlan szabadságu éveken. Mit tett, mit áldozott Eger ez időben? annak leírása e cikk körén kívül esik, tán jövend még idő, midőn ez adatokat is feljegyezhetjük az utókorok.

E rövid időszak vége Egert teljesen kifosztá minden pénzkészletéből, a mennyiben 1848-ki gazdag bortermését többnyire oly pénzjegyért árulta el, mely teljesen megsemmisítetett. E körülmény kihatott a következő évekre is. Az általános szegénység a legnyomasztóbb állapotot idézte elő; mely azonban mégis elviselhetőbb volt a rendőri közállapotnál. A közszabadságnak még árnyékától is megfosztott lakosok saját házi körükbe szoritattak, és boldog volt, ki háza küszöbén belül is biztonságban érezheté magát. Hogy ily állapotban egy város a haladás terén lépést sem tehet előre, sőt inkább visszaesik az kétségtelen. A lakosok a közéletől visszavonulva tölték napjaikat, és ha valamiben haladtak, ez csak a visszavonulás növekedésében volt tapasztalható; lassankint még az utcák megseprésével is felhagyott a lakosság, talán félévben, hogy a közhatalom ezen a ház küszöbén kívül eső tettet is bünül fogja felróni; miután a kapásleányoknak még talán a százados szokásban lévő veres hajszalag viselésébe is eleintén beavatkozott, forradalmi jelvény hívén. E néhány évről Eger haladási tekintetben mitsem köszönhet, kivéve ha tán haladásnak tartanók azt, hogy némely nagyvárosi immoralitás és aljas kéjvelvek meghonosították és rendszeresítették.

Azonban semmi sem tart örökké! Az absolutismusnak, mely a legmagasbtól a legalsóbbig minden egyéni szabad mozgást önkényű járma alá hajt, szinte van egy kis jó oldala, az t. i., hogy személyhez van kötve; és változván a személy, a közigazgatás is annak hajlama szerint változik. Így történt

velünk is, midőn Tybolth a sok tekintetben erélyes és fáradhatlan megyei főnök a közigazgatást egészben átvette. Ő Eger város polgármestere és a megyei főmérnök segítségével egész erélyvel iparkodott Egert elhanyagolt állapotából kiemelni. Néki szinte igen sokat köszönhet Eger, mert nemcsak a korábbi csinoságát adta vissza, hanem újabb intézkedések által nevelte azt. Különösen kiemelendők találom a belvárosban épített csatornákat, az utcáknak czélszerűbb kiköveztetését, a főutcán lévő járda egy részének négyszögű kiköveztetését, az éjjeli lámpavilágítás jobb rendezését, a köztérnek tisztán tartását, és ezeknek valamint a Pyrker utcának fasorokkal betöltését; melyek közül nagyszerű lett volna a vásártéri nagy négyszög kétsoros gesztenye tiltatvány, ha azokat gonosz kezek annyira el nem pusztítják, hogy jelenben mintegy mutatványul már csak egy pár van belőle. Valóban bámulni kell azon oktalanságot, melyre alap nélküli gyűlölet vezeti néha az embereket, ha oly tetteket látunk, mint az, mely a Pyrker utcái gesztenye sorokon elkövetett, t. i. valamennyi fa körül fűrészeltetett; minélfogva szerencse, hogy az ejtett seb beforrott és a fák ki nem veszték, de azért most is meglátszik rajtuk a betegség. Már én az ellenségemtől is elfogadom, ha jót tesz velem, annál inkább, ha azt még az én sajátomból teszi. De nem csak itt, hanem más helyeken is követtetett el efféle vandalismus: a Pyrker jegénye sorainak nagy része akképp pusztított el, hogy külső héját leszedék és így a fa elveszett.

Az utcák tisztán tartására különös gondot fordított Tybolth; a legszigorubbant eltiltotta a házak előtt (főleg a külvárosokban) a szemét és trágya szokott összehalmazását; és e rendeletét egész eltávozásáig egész erélyvel fentartotta, még a fere eső téreken sem engedte meg azt. Az építkezésekről is gondoskodva, e tekintetben általános, bár sok tekintetben kivétel nélküli rendszabályt adott ki, melynek figyelemmel tartását egy szepitési bizottságra ruházta, minek azonban sikere több okoknál fogva nem lett. Még azt is érdemül lehet néki felróni, hogy az Egerváros polgármestere által felkarolt K a c s a u t c z a az előbbi cikkekben már érdekelt városi épület egy részének lerontása által megnyitottat¹⁾. De kiterjeszté figyelmét Tybolth arra is, mi Egernek mintegy függeléké: a Felnémet és Tárkányra vezető utakat ismét jó karba allította és jegénye sorokkal szegélyezte; mi szinte igen szép leendett, ha itt is gonosz kezek nem pusztítanak vala. Az elhanyagolt szarvaskői utat pedig oly karba hozta, hogy az a mívelt külföld legszebb hegyi útival kiállta a versenyt²⁾. Mikép lehetett az még is, hogy az Eger városias külsejére annyi erélyvel működő főnök a városnak közepében és részben a főutcán a legbüzösebb börgyárt és tűzveszélyvel páros gőzmalom építését megengedte? ezen csak bámulni lehet. A hiba nem a felállítóé, hanem az engedélyezőé. A börgyár épen ugy működhetett volna a külvárosban, hol a többi timárok laknak, mint a főutcán; a gőzmalom is mindenütt egyiránt örölhet, és annak a város végén még olcsóbb tért is lehetett volna szerezni. Ezekre a városnak nincs szüksége; a bőrt és lisztet nem kell szükségkép a gyárnál árulni, s a cserebuzát a lisztes boltban is átlehet adni, ha már épen a kényelmet megakarjuk nyerni. A városi rend és tisztaság követeli azt, hogy minden tűzveszélyvel páros vagy bűzös vállalat a külvárosoknak bizonyos részére szoritassék, sőt némelyek azon kívül. Ezek közé tartoznak: gőzmalom, gáz, gyertya, bőr készítés,

¹⁾ Ohajtandó volna, hogy az utca valahára teljesen bevezetnének, mi annál könnyebben történhetik, miután a szükséges csatornát ugy a Cisterciek mint a papnövelde (mint értesültem) illető részben megajánlották, s a többi munkára is van még nálunk a megajánlott pénzből pár száz forint; mennyi ugy hiszem elég lesz, ha a végrehajtás oly kezekre bízatik, ki után nem lesz szükség inquisitiót kérni, miut ez a boldogult polgármesterrel történt. J. J.

²⁾ Vajha ismét el ne hanyagoltatnék! J. J.

enyv- és szappanfőzés sat. Ezek ott, hol rend van, a belvárosban meg nem engedtetnek, sőt ha a városok ezek irányában terjeszkednek, az efféle vállalatok tovább rendeltetnek, az okos és mívelt izléstű lakosok pedig magok is eltávolítják a köznemtetszésben részesülő vállalataikat.

A közigazgatási hatalomnak szelidebb³⁾ polgári kezekbe jutása s részben a nyomasztó terhek nagysága, némi türethető állapotot és az ipar és szorgalom növekedését idézték elő; jobb létet is szültek volna, főleg a kedvező tizedváltság után, ha nem oly időben éltünk vala, melyben a hajdani derék római költő (Virgil) négysoros elmés „Sic vos non vobis“ -át egy ötödikkal bizonytalansággal megszorítandja. A közállapot ekkénti átalakulásával lassankint egyesek is elkezdének saját házi körükben mozogni s lakái kényelme s csinosítása, valamint a köző előmozdításán működni. Igaz, hogy nehezen ment a dolog oly időben, midőn a hatalom mindenbe beleszólt, de mégis csak ment valahogy. És e téren elsőbbben is szeretett érsekünkkel találkoztunk. A nagy Pyrkernek méltó utódja, megfosztva az egri érsek hajdani magas politikai állása, földesuri hatósága s részben jövedelmétől, egyházi hivatalos körére szoritatra hazafui jó hajlamait csak a jótékony és szellemi előhaladás terén gyakorolható s Eger szépítésére is csak annyiban működhetett, mennyiben üdvös intézkedései azzal összefüggésben voltak. Szerénytelenség volna itt felsorolni közönségesen ismert hazafui jótéteményeit köztiszteletű érsekünknek, melyek nem is tartoznak e cikkek tárgyahoz; felvannak azok je gyvezve azon utókor számára, midőn az elismerést a roszakarat sem nevezheti hízélgésnek. Lehetetlen azonban, hogy hallgassak az általa alapított angol kisasszonyok üdvös intézetéről, melyben nőgyermekünk 4 osztályban nyerik művelődésüket és tanítatnak honleányi kötelességeikre. Ez intézet érdeme már eddig is felszámíthatlan s az utókor fogja azt még inkább tapasztalni. A mennyiben pedig az intézeti épület egy emelettel és alkalmas egyházzal megtoldottat, a város díszét is kitérően nevelte. De nemcsak ez intézet az, melyet Eger javára felállított, megtelepíté ő a városi kör és elszegényült aggok ápolójában az irgalmas nénekét is, kik azoknak kedvezőbb helyzetet és gondosabb ápolást nyújtanak. Ezenkívül az összes néptanodák mind új szerkezetet és javítást nyertek; valamennyinek koronáját pedig a legutóbb ismét felállított jogtani intézet képezi; mi hogy csak a legközelebbi évben létesült, annak okát a korábbi viszonyokban kell keresni. A szellemi előhaladás terén működésnek egyik főemelttyje a nyomda levén, megemlítendőnek találom még, hogy az egri nyomda érsekünk czélszerű intézkedései s áldozatai által azon karba hozottat, hogy nem egy fővárosi nyomdával vetélkedhetik.

Eger szépítését Tybolth idejében több magán házak is előmozdították, melyek közül főleg a Steinhauser, Barchetti és Bernetféle házak nevezhetők; és hogy egyszersmind a legújabbakat is felémlelsem, ezt megérdemli az új fürdőépület, mely egy legromdább helyet díszített fel. Hogy az építések többé vissza ne térjek, megemlítem még a mult évben a főgyházon tett nagyszerű javításokat és a mellette történt áthidalását az ottani nagy vízfolyásnak, mi által az ott áthaladó ezernyi szekerek a feldőlés veszélyétől megmentettek. Közegészségi szempontból megemlítendő az érseki uszoda is, mely szinte Tybolth idejében létesült és mint láttam e körül nagy buzgalmat fejtett ki. Tekintve tehát az elősoroltakat, melyek az utóbb éredeklett időszakban Eger városias külsejére legin-

³⁾ Igen jól ismerem én azon véleményeket, melyeket polgártársaim a nevezett főnök iránt táplálnak, hiszen nekem némi hátrányokban több részem van mint másoknak; de itt csak tényekről van szó, melyek hasznát érezzük, nem pedig indokokról. Az érdem mindig érdem marad; és jobb valami mint semmi. J. J.

Egerben: Tschögl J. és Pillér J., továbbá Heves: Blau József, Gyöngyösön: Kocziannovich József, Gyöngyös: Búszorményi József, Gyöngyös: és Spuller József, Pászto: Buehler W.

ke, vagy vagyontekert miatt, a vádárni cikkek elvetéséből eltávolított a közigazgatási tartózkodást meg

tele után jutna a engedély azonnal ajushó 6-án. zgatóságától.

hogy a dohányabályok, és külökozóknak pontos eladási díjjal tiszszerint, a mellék-

aláírása anygyitvény el (61) 3-3

s a németországi s a nmélt. magyar aszna miatt engeangol.

YOLCS
 vedések s. orbáncz, minden ig érdaganat, fejés nyilatás ellen, segítő gyógyszergerben egyedül léseben kapható.

másik fekete n vagy Eger- snál. 3-3

kább Tybolth buzgalma által létesültek, ez időszakot méltán az ő korszakának nevezhetjük.

Joó János.

(Folytatjuk.)

Nézetek temetőink rendezése körül.

(Vége.)

f) Ültetvények. Mindamell, hogy temetőink angol-kertekké nem alakíthatók, az ültetvények itt igen helyen leendnek; sőt az egésznek fődiszitményeül szolgálván, e tekintetben nélkülözhetlenek is. Ez ültetvények szinte két csoportba oszthatók, és pedig a) általános, vagyis közös, és b) egyes, vagy magán-ültetvényekre. Az általános, vagy helyesebben mondva, közös költségen teljesített faültetvény alatt értem először is a temető bejárása előtti tér beültetését. Ezen tér minél nagyobb,

annál díszesebben beosztható s rendezhető. Például, ha a tér engedi, a főúton kívül mellékutak is készíthetők; s az itt-ott elhelyezett ülőhelyek ez előtérnek is kert-alakot kölcsönözhetnek. Közös költségen beültetendő a kápolna, vagy főkereszt környéke, ugy a kerítésfalon kívül, az egész temető körülete: és pedig magasra növő fákkal; tovább a temetőn végighúzódó főút mindkét oldalán, egymástól oly távolságra helyezendők el, hogy az egymáshoz legközelebb álló két szomszéd fa közt két, vagy három sorhely férjen el: ezen út melletti ültetvényhez azonban már kisebb növésű fák használhatóak. Az egyes, vagy magán-ültetvények alatt főleg a családi sírok, s emlékek mellett ültetendő egyes fák, és bokrok értendők. Különösen jól veendik ki magukat az ily ültetvények a kerítés melletti családi sírok közt. Minden ily tér egy öl távolságra esvén egymástól, a két szomszéd sír

közt négy láb tere marad: e téren egy bokor, vagy kisebb növésű fa még elfér. A temető egyéb részeiben kijelölt családi sírok mellé is bokor, vagy kisebb növésű fa jöhetvén, ez ültetvények a temetőt a megholtak díszes kertjévé alakítandják.

Mindezen elősorolt ültetvényeknél a jó izlés, arányosság megtartandó levén, ennél fogva a magasra növő fák, főleg a jegenye stb., csak a legfőbb pontokra ültethetők. Ilyen a főbejárás, vagy kapu melléke, s a kápolna, vagy főkereszt környéke; egyéb magasra növő faink, mint a vadgesztenye, körös szil stb., jöhetnek a kerítés küszélére. A főút két oldalára már az utóbb említett fajknál alacsonyabb növésűek kívántatván, ilyesekül említhetem az akác, eper, juhar, gleditschia stb. fajokat. Az egyes sírok, emlékek mellé csak bokrok, vagy esekély növésű fák illenek. Disztelen az egyes sír mellé ültetett több fa is: egy sírhoz,

TÁRCSA.

Az irgalmas néne.

(Beszély.)

I.

A Blangy várkastély, mely Normandia legregegyesebb vidékén emeli a magasba tornyait, hajdan ünnepek s vígságok tanyája volt; jelenleg komor és hallgatag, azon időszakban, midőn 1854-et irtunk, úgy tűnt föl, mint egy lelketlen testtömeg, elfeledve az időtől a hosszú évszázadok ösvényén.

November 2-án, halottak napján, Henrik az ősnemes Blangy család utolsó ivadéka, egyedül ment ki a kastélyból anyja sírját megtekinteni.

Henrik 25 éves volt; derék lovag; finom s kitűnő termetű, arcvonási telvél férfias bátorsággal, lovagias lelkületű s jelmondata: szeretni, hogy szolgáljon.

A pillanatban, midőn Henrik a kastélytól a faluig vezető százados hársfák közül kilépett, egy lovas nélküli mén rohanva száguldott el mellette a sétányból s azt hosszában nyílsésséggel keresztül metszé. Tajtékkal befőcskendezve, orrlyukai kitágulva, sörényét rázván az eszeveszettség e perczekben, mely még inkább fokozódott, amint a kengyelvas erősebben veré oldalait, csakhamar eltűnt a park fái közt, mely a kastélyt minden oldalról környezék, törvén, zúzván össze a gallyakat, hogy magának utat nyisson zabolatlan futásában.

Henrik megállott; hallgatódzott, nem venné ki valakinek segély- vagy fájdalom kiáltását a távolból.

Éppen ellenkezőleg történt; élettéljes nevetés üt meg fülét, mely ezüst csengetyűként viszhangozott a levelektől megfosztott fák között, és majdnem azon időben bontakozott ki egy, amazon ruhába öltözött ifju leány a sűrű bokrok közül, követvén a ló menetét.

Henrik látására hirteleni pir futá el az ősmertlen nő arcát, zavarba azonban nem jött, hanem könnyűded meghajlás után az ifju felé, folytatá utját azon irányban, melyet paripája vett.

Henrik szemével követé őt és már valami lovagi regényt forgatott tüzes képzelődésében, midőn egy, előtte ősmertes hang szóról-szóra e szavakat intézé az ifju hölgyhöz:

Tehát így! unokahugom, a pajkos csinek oly gyakran fognak ismétlődni?... Tétébleu! ön egy nap kitűri a nyakát!... Az már örültségig megy!... Ön jól tudja, hogy e ló nem nő számára van idomítva!... Henrik ur is csak nagy óvatossággal üli meg!

Hogyan! gondolkodék magában Henrik, tehát az az én berber lovam, mely amott szabadon fut, és ezen gyönyörű amazon Tétébleu atyusnak unokahuga!

Henrik alig végezheté be e gondolatfolyamot, midőn Tétébleu uram megjelent előtte.

Tétébleu! Henrik ur mit mond erre, szolt a jószívű öreg, meghajtván magát Blangy ur előtt. Csak lássa, mily helyzetbe hoz engem unokaleányom! Minden ellenvetésem daczára daczosan megülte ezen átkozott Djinnt; Tétébleu! mily rettenetek a rosszul nevelt gyermekek!

És a csinos amazon nagybátyja törtülgette izadtságtól patakzott ősz koponyáját, daczára a zord hidegnek és kemény zuzmarának.

Tétébleu, amint az olvasó látja, csak ragaszték-név volt; ezt onnét érdemlé ki magának, mert e szó

beszédje minden részében előfordult; ő a Blangyak régi vadása s testestől lelkestől hű szolgája volt.

Tétébleu körülbelül 1 kilomgrammnyi távolságra lakott a kastélytól egy magányos épületben, mely sokszor vadászlelygottoknak is helyétül szolgált; főkötelme volt Henrik lovai s kutyáira feltgyelni. Mintegy ötvenöt éves volt Tétébleu, oly virágzó s egészséges arczszínezettel, mely egészen lehangozolja városi előkelő polgárainkat, de még inkább fensőbb köreinket; nőtlen volt s természetes hassal megáldva, mely kissé alkalmatlan volt neki a vadászatban. Ezt tudva, gondolhatja az ember, mennyi jaj csuszamlott ki szájából! neki Henrik előtt kellett hajtani.

Kedves Tétébleu! most nem hallom önt annyit panaszkodni! szolt hozzá az ifju.

Hogyan... hisz az valóságos nyaktörő futás, melyet unokahugom velem tétet, és tétébleu!... no, hisz én még csak huszonöt éves vagyok!

Hisz én is annyi vagyok! mosolygva mondá Henrik s ha ön akarja, majd helyettesitem önt.

Nem, nem Henrik ur, az egészen fölösleges, hűgom tudni fogja elintézni ügyét segítségünk nélkül is. És különben Djinnt ha elfárad a futásban, magától öcsöndesen visszatér az istállóba.

Őh az ön Djinnt, mi nyugtalanít; már én hozzá szoktam bolondságaihoz, de úgy találok, hogy nem lovagi tett a kisasszonyt, ön hűgát, e parkban egyedül hagyni, melynek tekervényes utjai ősmertlenek előtte.

Kérem önt Henrik ur, erről ne is gondolkozzék tovább. Unokám nem oly leány már, ki eltévedhetne az erdőben; ő ha megkeríti Djinnt, ismét rátil, mintha le se esett volna róla.

Ej hogyan! hát a kisasszony leest s daczára ennek....

Mily kis ördög ő! Leesett, nem tudom miként, s magától föl is kelt. Az egész mit láttam, hogy az ördögös ló szabaddá lett, hogy unokám futott utána s hogy én is futottam unokaleányom után, midőn szerencsém volt önnel találkozni. Tétébleu! mily futás volt az!... De ha nem csalódom, Henrik ur ön nemde lemegy a faluba? ha megengedi, kísérem le.

Tétébleu nek ajánlata csalhatlanul inkább a bizalmatlanságnak, mint sem a szorgoskodásnak jelét mutatá. Fél t. i., hogy a fiatal ember nem áll el szándokától Czelesztát; tovább követni. Bármi okból tette ezt Tétébleu, nem fürkesszük, elég az hozzá, hogy e szavak emlékezetébe juttatták Henriknek kegyeletes zarándoklását, melyet egy előre nem látott véletlen egy perczre véle feledtetett.

Megyek a temetőbe, szolt Henrik, felelvén Tétébleu kérdésére.

Mily méltó fia ön Henrik ur megboldogult szent anyjának! Blangy asszonyt senki sem látta volna úgy futni, mint az én szeles unokahugomat!... Tétébleu! Ő ugyan kitett magáért már első ízben is. Csak tegnapelőtt érkezett meg házambhoz s már kifárasztott. Csak nem szándéka, hogy velem minden nap ily testgyakorlatokat tegyen!

És amint Henrik minden felelet nélkül tovább sétált:

— Képzelve csak Henrik ur, folytatá Tétébleu, Czeleszta rendesen Havreban lakik anyjával, fivérem özvegyével, s most hozzám küldik, hogy megszabadítsák őt bizonyos Norval Leoncz, egy tengeri kalóz fiának folytonos ostromaitól.

Henrik a nélkül, hogy megszakítaná sétáját, tovább lépdelt, de még sem bírta lektizdeni felindulását, melyet Tétébleu kétségkívül nem vett észre, minthogy tovább folytatá beszédjét:

Ezen Leoncz, külsejéről itélve, kitűnő s kedves lovnak látszik, nagyon kedves, és unokaleányom legkevesebbet sem haragszik, ha őt vőmnek nevezem; mert tudnia kell önnek, miszerint ő megesküdt Czelesztát minden áron nőül birni. Ime egészen elvagyok ragadtatva, hogy e bájos gyermek nálam van, várván egy terv teljesedését, melyet... mely... arról bizonyos vagyok, megnyeri ön helyeslését is.

S miben áll e terv? kérdé Henrik élénken, szemeit a szólóra függesztvén.

Hogyan! ön nem találta ki gondolatomat Henrik ur?...

Megvallom, nem.

De Tétébleu! az én unokám szeretetreméltó leány... és én nőtlen vagyok!... és még elég csinos ficzkónak gondolom magamat... végre... most csak megért engem.

Valóban Henrik most már kezdé átlátni, miért akadályozá őt Tétébleu a szép ifju leány és a szilaj Djinnt keresésében. A jó öreg nőül akarta venni Czelesztát, ő féltékeny volt.

A szerelmes nagybácsi erre:

Ugyan Henrik ur milyenek találja ez eszmét? Főlségesnek, kedves Tétébleu! felelt Henrik nevetve....

Meglátja ön mint fog engem kis feleségem szeretni.

Henriknek nagy erőködésébe került megtartani komolyságát, ezen elkésett Adonis elégedettsége előtt, ki képzelősködött, miszerint őt egy tizenhat éves gyermeknek kell szeretnie! De hirtelen egy terhes felhő homlokán, egy gyilkoló gondolat illant keresztül agyán, Tétébleu nek unokahuga iránti szerelmén csak nevetni tudott, ellenben Norval Leonczé félelemmel tölté el.

Ő gyakran megfordult Leonczzal a párisi körökben s így kitanulhatta a fiatal ember jellemét.

Ez valóban derék lovag volt; azonban esábitó külseje alatt tökéletes kétkedést (scepticisme) rejte; ragyogó szelleme első benyomásra gyujtott, később aztán kerülték őt, mert csakhamar meggyőződtek róla, hogy nincs — szíve.

Most már megfoghatjuk Henrik félelmét, melyet benne ily ember Czeleszta iránti szenvedélye támasztott.

Henrik mindazáltal nem közölte gondolatját Tétébleuvel, de magába tusakodék, kérdé magát, honnét ez a sebes érdekeltség egy oly személy iránt, kit csak félig-meddig messziről látott. Mit használ vagy árt neki Leoncznak Czeleszta iránti szerelme, kit nem is ősmert?... És aztán ki tudja? A fiatal hölgy nem jutalmazza-e Leonczot gyöngéd viszonzással... s ki mondhatja meg, nincsenek-e ők egymásnak eskü által is lekötöleztve.

E gondolatnál az ifju szíve szorult. Miért? Oh emberi szív!... örökös és megmérhetlen rejtély!

Itt vagyunk már Henrik ur, szolt Tétébleu, az ifju utitársnak mutatván a temető rostélyzatát; van szerencsém önt üdvözölni.

Blangy ur ekkor kezével bucsujelt intett Czeleszta nagybátyjának, maga pedig bement a megszentelt kerítésbe, melynek közepén egy nagy vaskereszt emelkedék, a Blangy urak vallásosságának díszes emléke. A megváltásnak jele nyugalommal terjeszté ki két védő-karját, a hitnek valódi képét, mely mindenkit hív keblére és különbség nélkül paizsával oltalmazza minden tagját azon nagy családnak, melyet emberiségnek nevezünk.

(Folytatjuk.)

vagy kisebb emdenkor elegend kijelölt tér igen vagy több fát ül erős gyökereket nehezíti. A boklunkra legalkalmanum, robinea cacerata tatarica, salix babylonica (szomorú körös), ültetvények őszlombozatuk szer vagy egymás fanemet használ utak két oldalateendő, ültetésel denítt ugyanazt

g) Sirke hunytak hamva örökíteni, a legművészetnek állkorban, a még p tiszteletben tar bosszujával feny nek emlékkövek mi rendesen sen költséggel nem. Az emléket áll művészet fogl azt jellemzi, m nem illő levén, fordítunk jelen költséget; mert a gondviselő őrt sértéseknek van lékek állításáhozészekre kell te és azok vonatko sára, vagyis be zünk oly intézk már föllállított, keket a sértésel szítésére legalk kereszténység je remény; szeret tetvén, a művés

h) A sírk leg a megholt s tul ha a megho akarunk említés gos, szóval, az mert a meg nem vetség- és bot tosság kifejezés szésétől függ.

Hazánkban levén, a temet bittatnak, sőt u jelen az idő, mi az illető lelkes legezelszerűbb szolalásom ered föltül, hogy eze szerint is igen felszólalásom egy hiányt pótkívántabb juta

Ke Mult hó örömnap volt Mert azon fölti ültük, egyházi Szolnok megy hatlan buzgal nmélt. és ft. szerencsénk k estve a járásb derium által taraczkölvése gadtatva, a rivalgásai köz hogy itt a bér kesülten is é nép, miután bános ur vezé

éren egy bokor,
A temető egyéb
mellé is bokor,
ültetvények a
é alakítandják.
eknél a jó izlés,
ennél fogva a
ye stb., csak a
en a főbejárás,
vagy főkereszt
ink, mint a vad
a kerítés kü
ez utóbb említett
vántatván, ilye
uhar, gleditschia
lékek mellé csak
llenek. Disztelen
is: egy sirhoz,

kittinő s kedves
és unokaleányom
öt vömnök neve-
rint ő megesküdt
Ime egészen el-
s gyermek nálam
et, melyet . . .
megnyeri ön he-

Henrik élénken,
ondolatomat Hen-

a szeretetreméltó
... és még elég
at . . . végre . . .

zdé átlátni, miért
a leány és a szilaj
öül akarta venni

alálja ez eszmét?
am! felelt Henrik

n kis feleségem

e került megtar-
Adonis elégedett
miserint őt egy
zeretnie! De hir-
egy gyilkoló gon-
tebleunek unoka-
tudott, ellenben
el.

zezal a párisi kö-
ember jellemét.

; azonban esábitó
cepticisme) rejte;
a gyújtott, később
ar meggyőződtek

k félelmét, melyet
i szenvedélye tá-

zólte gondolatját
lék, kérdé magá-

egy oly személy
sziről látott. Mit

ak Czelesta iránti
és aztán ki tudja?

Leoncotz gyön-
meg, nincsenek-e
lezeve.

zorult. Miért? Oh
érhetlen rejtély!

szól Tétébleu, az
rostélyzatát; van

sujelt intett Cze-
g bement a meg-

én egy nagy vas-
k vallásosságának

jele nyugalommal
nek valódi képét,

különbség nélkül
át azon nagy csá-

ek nevezünk.

vagy kisebb emlékkőhez egy fa, vagy bokor min-
denkor elegendő. Különbö is az egyes sírhelyül
kijelölt tér igen kicsiny ahhoz, hogy abba nagy,
vagy több fát ültessünk; s a nagy növésti fa nagy,
erős gyökereket eresztvén, a sírok újra feláshatását
nehezíti. A bokornemű növények közül, mint czé-
lunkra legalkalmasabb említhetők a cypripedium labur-
num, robinea caragana, colutea arborescens, loni-
cera tatarica, stb.; a kisebb növésti fák közül a
salix babylonica (szomoró fűz), fraxinus pendula
(szomoró kőrös), betula alba (nyír) stb. Hogy az
ültetvények összhangzók legyenek, a fák növéstök,
lombozatuk szerint választassanak egy csoportba,
vagy egymás mellé; s egy tárgy körül csak egy
fanemet használjunk; vagy a kápolna körül, a fő-
utak két oldalánál, vagy a kerítés külső részén
teendő, ültetésekhez külön-külön fajt, vagy min-
denütt ugyanazt, de ne keverve, használjunk stb.

g) Sirkeresztek, emlékkövek. Az el-
hunytak hamvainak nyughelyét állandó jelekkel
örökíteni, a legrégebb korban is szokás volt, s a
művészetnek állandóan tárgyul szolgált. A régebb
korban, a még pogány népeknél ezen emlékek nagy
tisztelőben tartottak, s megsértők az istenek
bosszujával fenyegettek. A halottak nyughelyei-
nek emlékkövekkel jelölése korunkig eljutván, azt
mi rendesen sem oly jó izléssel (?), sem oly nagy
költséggel nem eszközöljük, mint a régiek tették.
Az emléket állítató, s az azt készítő gyakran a
művészet fogalmával is alig bírván, az emlék nem
azt jellemzi, mit kellene; s így az a megholt
nem illő levén, hatását egészen elveszti. De nem is
fordítunk jelenleg az emlékekre annyi gondot és
költséget; mert temetőink elhagyott állapotukban
a gondviselő őr nélkülözvén, az ily emlékek durva
sértéseknek vannak kitéve, s így költségesebb em-
lékek állításához igen kevésnek lehet kedve. Mű-
vészekre kell tehát bízunk az emlékek készítését:
és azok vonatkoznak a megholt érdemeire, állá-
sára, vagyis bevégzett életpályájára; s igyekez-
zünk oly intézkedéseket életbe léptetni, melyek a
már föllállított, vagy állítandó költségesebb em-
lékeket a sértésektől védelmezzék. A síremlékek ké-
szítésére legalkalmasabb a byzanti stíl; mely a
kereszténység jelvényeivel, ugymint a kereszt-, hit-,
remény-, szeretet-, olajág-, s egyebekkel egyesít-
vén, a művészetnek elég tágas mezőt nyújt.

h) A sírkövek feliratai. A feliratok fő-
leg a megholt születése, halála idejét jelölik; ezen-
tul ha a megholtak érdemei, s polgári állásáról
akarunk említést tenni, az legyen rövid és igazsá-
gos, szóval, az elhunytak életpályáját jellemző;
mert a meg nem érdemelt dícséret az élőknél ne-
vetség- és botrányul szolgál. Különbö a hálada-
tosság kifejezése az emléket állítató szabad tet-
szésétől függ.

Hazánkban a birtoktagosítások folyamukban
levén, a temetők majd minden községben nagyob-
bítottak, sőt újak is jelöltek ki: most van tehát
jelen az idő, mikor a községi előljárók, főleg pedig
az illető lelkész urak, temetőik rendezése körül
legelőszérűbben intézkedhetnek. Vajha ezen fel-
szólalásom eredményeket is színlje! Azon tudaton
fölül, hogy ezen rögtönözött, s magam elismerése
szerint is igen rövidre összevont, és így hiányos
felszólalásom által, irodalmunkban, úgy a hogy,
egy hiányt pótoltam, ez lenne fáradságonak leg-
kivántabb jutalma. MÁRTONYFY KÁROLY.

LEVELEZÉSEK.

Gyöngyös, június elején.

Kedves barátom!

Múlt hó 24-ke a szó legteljesebb értelmében
örömnapp volt Gyöngyös városa lakosaira nézve.
Mert azon fölül, hogy a pünkösdi magasztos ünnepét
ültük, egyházmegyénk főpásztorát, Heves és
Szolnok megyék örökös főispánját, a fárada-
tlan buzgalmu főpapot és lelkes nagy hazafit
nmélt. és ft. Bartakovics Béla ő exeját volt
szerencsénk körünkben tisztelhetni, ki előtte való
estve a járásbeli fő- és alszolgabírák és lovasban-
derium által kísérvé, és a városi hatóság által
tarackzlövészek között tiszteletteljes hódolattal fo-
gadtatva, a számosan egybegyűlt lakosok öröm-
rivalgásai között érkezett meg hozzánk a végett,
hogy itt a bérmlás szentségét kiszolgáltassa. Lel-
kesülten is éneklé a templomot zsúfolásig betöltő
nép, miután a főt. Z a t y k ó J ó z e f prépost ple-
bános ur vezérlete alatt egybegyűlt kerületi papság

által üdvözöltetett a főpap, ama magasztos éneket:
„Isten hozta hű nyájához a főpásztort
és atyát.“ Megható volt azon kegyelet és fin
ragaszkodás, melyet főpásztorunk iránt Gyöngyös-
nek minden rangu s rendű lakosai tanúsítottak, kik
vetélkedve igyekeztek a paplakba visszatérni, és ott
a házigazda által lelkes és velős szónoklattal üd-
vözött érsek-főispánnál tisztelkedni. — Az ünnepen
magán pedig bámulva tekintettük az előhaladt kora
daczára is lankadatlan s valóban apostoli buzgó-
ságu főpapot, ki e napon 2700-nál többet részesít-
tett a kegyelem szentségében. Hogy az e napi
díszebéd alkalmával mind ő excellentiájára, mind
az őt kísérő ngos és főt. V e z e r l e G á s p á r és
L e n g y e l M i k l ó s prépost-kanonokokra, — K o -
v á c h L á s z l ó a hevesmegyei gazdasági egyesít-
let elnöke, és a helybeli prépost-plébános által
lelkes és hazafias köszöntések nem hiányoztak,
képzelnél lehet.

A következő vagy pünkösdi másodnapján Gyön-
gyös-Patát tisztel meg ő excellentiája látogatásá-
val. Itt fogadtatása, ha lehet úgy mondani, még
kegyeletteljesebb vala, mint Gyöngyösön. A kis
városkától még jó távol eső hidtól kezdve viruló
zöld fák sorai között érkezettünk Patára, melynek
végén az iskolásoktól kezdve a legidősből sorban
várta a buzgó nép hön szeretett főpásztorát; a
helység bírája pedig az előljáróságtól kísértetve
következő talpraesett és jellemző üdvöszéddel fo-
gadta őt:

Nagymlt. érsek, örökös főispán ur!

Kegyes főpásztorunk és urunk!

E viszontagságteles napokban, midőn a pol-
gári élet annyi terheket rak vállainkra, annyi fo-
hászt fakaszt ki kebleinkből, annyi könnyet sze-
meinkből, hol keressünk másutt vigasztalást, mint
azon szentséges vallás kebelében, mely a szenved-
ők millióit megvigasztalta már s megnyugtatta, —
melynek E x c e l l e n t i á d közelimeréssel koszo-
ruzott bajnoka, főpapja, legbuzgóbb apostola, —
ki jelen fáradságát is arra szentelé, hogy ezen
szentséges vallás áldásait és vigasztalásait árasz-
sza reánk — kesergő, csekély, de hív nyájára!

Mélyen érezzük mi E x c e l l e n t i á d n a k
ezen kegyességét és jótékonyását, csak azon bán-
kodunk, hogy azt meghálálni képesek nem vagyunk.
Mindazonáltal, azt a mit tehetünk, szívtünk egész
örömmel megteszszük, t. i. legbuzgóbb imáinkkal
kérni fogjuk a mennyei atyát, hogy helyettünk ő
fizesse meg E x c e l l e n t i á d atyai kegyességét;
áraszsza gazdag uszorával vissza E x c e l l e n t i á
d r a azon égi áldásokat, melyeknek kiosztása
végett hozzánk magát megalázta; terjessze jóté-
kony s áldásos életét az emberi élet leghosszabb
határáig; helyezze vissza E x c e l l e n t i á d a t
minél előbb az örökös főispán jogainak tetteleg
gyakorlatába, hogy atyai kezéből a vallás áldásai
mellett a polgári élet áldásait is vehessük és élvez-
hesstük. Éljen! Éljen! Éljen!

Itt is 700-nál többet részített ő exltiája a bér-
mlásban, és délután áldáskívánatoktól kísérvé és
a helybeli birtokosokból és előkelőbbekből álló
díszes és lobogókkal ékeskedő banderium előlovag-
lása mellett tért vissza Gyöngyösre, hol másnap a
kittinő rendben talált kórházat még meglátogatván,
és a legedesebb emléket hagyva vissza sziveink-
ben, legforróbb hála nyilvántások közt tért vissza
széké helyére. Isten áldása kísérje! —

ALFÖLDY.

Miskolc, jun. 8-án.

Szerkesztő ur! Az „Egri postában“ egyik le-
velemben érintém, hogy a miskolci nemzeti, más
néven uri kaszinó helyzetéről is szólni fogok. Ezt,
ezen, most nevezett lapnak ígértem, mely, miután
julius hótól nevet és irányt cserél, sietek szavam
beváltani. A múlt hónap tartott közgyűléskor volt
alkalmam megtudni, hogy ez intézet anyagilag elég
szerencsés állapotban van. Néhány száz forintnyi
adósság terheli ugyan, de a künn levő, mintegy
1180 o. ért. frtnak csak 2/3-da jőjön be, melyet az
előbbi igazgatóság nem szedett be, a kaszinó ismét
virágzó lesz. Ezt a mostani igazgatóság erélyessé-
gétől méltán is várhatjuk. Lapjaink vannak szép
számmal, mely még nagyobbra emelkedik, mihelyt
a mult s ez évi idényre beszedik a tagsági díjakat.
Akkor — halljuk — francia, külföldi német s más
nyelvű hírlapok sem hiányoznának a zöldasztalo-
kon. Jelenleg következő magyar s német lapok
járnak: Pesti napló, Pesti Hírnök, Hon, Sörgöny,

Korunk, Független, Politikai újdonságok, Pesther
Lloyd, Wanderer, Vasárnapi újság, Koszorú, Hölgy-
futár, Országútkre, Miskolci értesítő, Gazdasági
lapok, Városi és vidéki tudósító, Bolond Miska, Üs-
tökös, Handabanda, összesen tehát 19 lap. A jobb
létre szenderült Ország is lapjaink rendes sorában
állott. A közgyűléskor elnökké lett közfelkiáltással
újra Szathmáry-Király Pál, volt alk. első alis-
pán; igazgatóvá: Török Sándor ügyvéd, pénztár-
nokká: Fraenkel Bernát, helybeli könyvtáros, jegy-
zővé: Hevesy József r. k. segédlelkész. — Az
1863/4 évre bejegyzett tagok száma 180-ra rüg. —
Minthogy a kaszinó a színházi épületben van, esz-
metársasításnál fogva menjünk most oda s lássuk,
hogy mi történik ott. Benedek s Kocsisovszky szin-
társulata elmenvén, egész máj. 31-ig türesen állt.
Ekkor lépett vagy jobban mondva, léptetett föl a
híres, de kevés emberséget tudó kaucsus ember
Petropolis. Egész nap — sokak állítása után — a
„Korona“ vendéglőben dorbézolván, az előadási
órára pontosan nem jelent meg. A közönség türel-
mét veszelve, hangosan kezdé adni tudtára elége-
detlenségét, míg végre valahogy mámorából föl-
vezetve, megjelent a színpadon azon hallatlan s
egyszersmind szemtelenül merész kijelentéssel,
hogy ő ily esekély számu közönség előtt nem szo-
kott játszani. Igaz, hogy túltömtött nem volt a szin-
ház, mindazáltal, tekintve a mostani pénztelenséget
és Miskolcz népességét nem volt oly csekély, mely-
lyel meg nem elégedhetett volna e gumilasztikum
ember. Nők könnyen érthető okoknál fogva keve-
sen voltak, férfiak ellenben minden rendből nagy
számmal jelentek meg. Szegény színészeink ily kö-
zönségnek csak örvideni tudnának. Nem minden
város London vagy Páris. Végre rendőri közbelé-
pés s a közönség beleszólása segített a dolgon,
bár nem mondhatom, hogy teljesen, mert hirdett
programmjából több mutatványt kihagyott. És a mi
legsértőbb, többször francziául fölszólította a közön-
séget, miszerint menjen a pénztárhoz, vegye föl
pénzét mert ő nem játszik. Méltó volna az ily tul-
bizakodott szemtelenséget a hatóságnak az illő
korlátok közé szorítani. — Junius hóban Latabár
Endre szinigazgató Egerbe keresztül utaztában há-
rom előadást rendezett. 6-án volt az első előadás
„Tíz leány s egy férj sem“ operette és „Esz s nap-
fény“ című vígjátékkal megkezdve, következett
utána 7-én a hirhedt Dunanan apó és fia utazása,
operette az ő gyönyörű cancanjával, mely a nagy
garral hirdető színlap szerént, n e g y v e n s z e r
adatott egymásután a budai népszínházban. Való-
ban bámulni lehet, hogy e botrányos, minden szem-
mértet sértő cancanos darab hogy tudott Budán
negyvenszer tölt házat csinálni! És még a „Hon“
legújabb számában meglepetve olvasom, hogy a
városi hatóságtól betiltott Dunanan mellett kérvény
is nyújtott be némelyektől! volt is eredménye;
mert a mint a színházi annonceok bizonyítják jun-
7-én és 8-án ismét megkezdé cyclusát. Ez csak
szomorú erkölcsi stüledésre mutat, melyben az er-
kölestelenség ulti diadalát. Miskolczon is zsufoltan
telt meg a színház. Találkoztak egyesek, kik a fri-
vol cancan tánczot megtapsolták s megújráztatták!
Mondják egyébiránt többen, kik a budai színház-
ban látták e darabot eljátszani, hogy a miskolci
cancan még árnyéka sem lehet a budainak. Tiszte-
lem én a budai népszínházat, mely a közönség fil-
lérei s részvétének köszöni létrejöttét. Ugy hiszem,
hogy a magyar színészetnek czélja s rendeltetése
a hazai nyelv művelését előmozdítani s terjeszteni,
az erkölcsre pedig nemesítőleg hatni. Tekintve
Dunanan egynek sem felel meg. Először irodalmilag
nem egyébb, mint francia-németesített o s t o b a
silányság; másodsor szándékosan erkölcs-
rontó mételey. Már pedig klasszikus költők
Berzsenyiként minden társadalomnak talpköve a
tisztá erkölcs, mely ha megvesztegették, Róma
ledől s rabigába görbed. Más nap hallottam róla
egyesektől kritikái, illetőleg aesthetikai észrevéte-
leket. Jól esett hallanom, hogy az értelmes rész
kárhóztatja, hogy a n e m z e t i m ű v e l ő d é s n e k
emelt épület, ily erkölestelen operettekkel bemoes-
koltatik. Csak mélyen sajnálkozunk kell, midőn
látjuk, hogy az ép magyar erkölcsöket naponként,
a külföldi álpolgárosodás életlő maszlaga mind-
inkább igyekszik megrontani s a magyar nemzetet
erkölcsileg, szellemileg nyomorulttá tenni. — U r -
napját nagyszerű ünnepélylyel ülte meg a kath.
egyház. Csak az különös s föltűnő volt mindenki-
nek, hogy a megyei tisztviselők — nem tudom mi
okból — testületileg ugyan, de közönséges hétköz-

napi öltönyben jelentek az ünnepélyen, köztök egy némely német nadrágban s kard helyett bottal kezében. — Kath. fensőbb nőnevelőnk is megnyílt e hó elején s e szerint elég van téve e tekintetben az égető szükségnek. A nevelőt főt. Beller József esperes s miskolczi plebános ünnepélyes beszéddel nyitá meg több kath. vendég jelenlétében, fejtegetvén beszédjében a nővelde rendeltetését s mi alapra kell, hogy fektetve legyen, hogy kitzított céljának megfelelően. Különben a nevelőné Baumann Nina k. a. alapos készütsége biztos reményt nyújt, hogy a szülők kívánalmának tökéletesen eleget fog tenni. BEHÁRFALVY.

HIRKÜRT.

† „Ehret die Frauen! Sie nähren wachsam das ewige Feuer schöner Gefühle mit heiliger Hand!“ Schiller e szép gondolata jutott eszünkbe, midőn e napokban a százszor s méltán feldicsért lyceumi nagy terembe lépve az ott közszemlére kített s különféle szegény templomoknak szánt ajándékokat végig néztük. Csín, tisztaság s a legtisztább szeretet bőkezűsége egészben és egyenként! ki az oltáregylet üdvös voltán kételkedik, ne restellen odasétálni s ha a vallást tisztelni, szent célokért lelkesülni nem hiszi a mi mód felett okos és bölcs korunk elvei, törekvései s szellemével, ellenkezőnek, tisztelettel fog meghajolni azon nemes lelkek előtt, kik ez együletet tervezték, létrehozták, támogatják. Mi legalább nem győztünk csodálkozni a tapintatos bölcseségen, mely oly csekélyeknek látszó erővel (tudtukkal a havi tagdíj 1 kr) ily pompás nagyszerű eredményeket tud felmutatni. Ha terünk engedné: részletes felsorolással bizonyítanánk. Így csak azon négy, egyéni izlésünk szerint remek párnáról emlékezünk meg, melyeket a vallás és haza érdekeiben kifejtett, általános ismert buzgalmaért példányul felállítható lelkes F. M. asszony ő nagysága sajátkezileg himzett legyen. Azt sem hallgathatjuk el, hogy a főllügylésre városunk szépei vállalkoztak. Éljenek!

† A vándorló művészek egy kisded csapata tanyáz néhány nap óta városunkban. Programjuk oly bombaszticus s annyira ros magyarssággal készült vala, hogy Dr. Kain, de Mühlfeld meg Giskra beszédein is kitétt. Mindamellert rászántuk magun-

kat s betekintettünk a kaszinói terembe s láttunk... rendkívüli dolgokat, hajmeresztő ugrásokat, szalmaszállal és kerti létrával véghezvitt balanczizásokat és sok egyéb, csak közönséget — nem. Ez azonban nem retenté vissza a gymnastica föl-kentjeit, hogy következő napokon is előadásokat hirdessenek, de melyekre alig 3—4 néző jelenkez-vén „ad graecas calendas“ kelle halasztaniok. — Szegény küntlerék! Sorsotok nem a legjobb prognosticon Latabárra nézve.

† Apropos Latabár szombaton kezdi előadása-it. Ideje is volna már. Mi ugy tudjuk június 4-ére ígérkezett s maholnap 14 lesz. Monsieur le directeur! nem jó a publicummal tréfálni. Ezt csak Radnótfay teheti, meg Molnár, meg... (psz! paragraph 4.)

— E hó 10-ét megelőző éjjel után a vásártéren tűz ütött ki s a Bach- és Gál-féle házak leégtek. E szerencsétlenségben az volt a szerencse, hogy a szél a szikrákat a tágas tér felé hordta; mindaz-által a tűz a déli oldalon több távolfekvő épületbe belekapott, de azonnal elfojtatott. Nálunk a nép szivtelen közönyössége s hanyagsága a tűzoltásban a demoralizációnak mélyen elkeserítő jelensége.

— Baumann Nina, több tekintélyes egye-nektől méltánlyattal említett s dicsért nevelő, f. é. június elején Miskolczon nőnevelőt nyitott, melynek feladata a serdülő leánykák, a körükbe vágó mindennemű ismeretekben alaposan oktatni, s a műveltség terjesztése mellett őket szorgalmas, gondos és értelmes háziasszonyokká képezni. Elő-adási nyelv a magyar, társalgási a német; azon-kivül a francia nyelv naponként 1 1/2 óráig adatik elő. A tanulmányi tárgyak a kézmunkával együtt naponként 8 óra alatt oktattnak. — Növendékek valláskülönbőség nélkül fölvetetnek. A t. nevelőnő vidéki növendékeket is fölveszen teljes ellátásra jutányos föltelekek mellett. — A közművelődés minden mozzanatát örömmel jegyezzük tel, és sietünk t. olvasóink buzgó figyelmébe ajánlani.

* Gyöngyösön jelenleg Kovács József igazgató vezetése mellett egy színészársulat kezdete meg működését, és pedig az első előadás: „V. László és Ronow Ágnes“, dráma Dobsától, után itelve szép reményeket helyezhetni képességükbe. Van közöttük több valódi tehetség, és mindnyájukban, mi nagyrabecsülendő, szép igyekezet és szorgalom. Kovács József mint Gara, Kovács Mór mint V. László, Vasvári mint Szilágyi Mihály, Kenty mint Hunyady

László, azután Kovács M-né (Ronov Á.) és Balogh Róza (Szilágyi Erzs.) teljesen kielégíték a hallga-tóságot.

— Az Úr sz. ünnepét ma egyhete a székesfő-egyházban érsek atyánk ő exja — mult vasárnap pedig a ft. cisterciek templomában főt. Lengyel Miklós kanonok úr vezetése mellett, városunk a szo-kásos fény- és díszszel tilte meg.

— Gyöngyösről írják: Szép tehetségű fiatal festésztnk Sajósy Alajos legközelebb Gyön-gyösön kisorsolandja ama tanulmányfőjét, mely egy öreg kondást ábrázol, és az octob-novemb. pesti műtárlatban közszemlére kitéve volt. A huzás július 25-én leszen, a midőn a budai lotteria első száma nyerendi a festményt, melyről minden illetékes bíró csak minden szépet és jót mondhat. Egy sorsjegy ára 2 frt o. é., kapható Gyöngyösön a művésznel.

— Kettősmegyénk főispáni helytartója Föld-váry János ur ő mlga legközelebb egy rende-letet bocsátott közre, melyben a némely művelet-len, éretlen s rozszakaratu egyének részéről egy idő óta éjjelenként elkövetett rakoncátlanokadások, az alvó, békés lakosok háborgatása, nyugtalan hírek terjesztése stb. alkalmából, a városi rendőrségnek szigorún meghagyja, hogy az ily egyéneket kipu-hatolja, szemmel tartassa, és előforduló esetben a tetteseket a budai katonai hatóságnak feljelentse, vagy felkísértesse; felhívja egyszersmind a város józan gondolkozású lakosságát, hogy az ily egyé-neket fékezni, esend és rendre inteni, a könnyen hívőket pedig felvilágosítani s megnyugtani, saját nyugalmuk és javukra igyekezzenek. — Valóban ideje is volna már az éjjeli csavargókat, röszeg, or-dító betyárokat ránczba szedni.

Halálozások.

Meghaltak június 3—9. Csernóczka Anna 8 éves; Lo-sonczi György 5 éves; Sadák Alajos 26 éves; Visnyei Mária 28 éves; Huszár Ferencz 9 éves; Machek Venczel 56 éves; Kocsis Rozál 1 1/4 éves; Cseh János 18 napos; Falkus Antal 36 éves; Linthaller Mária 51 éves. — Összesen 6 fi-4 nő-nemű. — Született a hét folytán 7 fiu 6 lány. — Házasságra lépett 4 pár.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár június 8-áról. Árak: t. buza 5 frt 20 kr, kétszeres 4 frt 40 kr, rozs 3 frt 80 kr, árpa 2 frt 80 kr; (zab nem volt), kukorica 3 frt ausztr. mérőket; széna má-szája fuvarral 2 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő Szabó Ignác.

HIRDETÉSEK.

VIRÁGGYANTA (Blüthenharz)

a házi-állatok terméketlensége ellen,

mint: ménlovak, kanczák, bikák, tehének, sertések, juhok és kecskék. — A vele eszközölt kísérletek folytán mindig biztosan hat, s azért legjobban ajánlható.

A raktárnok uraknál e szer jószágáról számos bizonyítványok állnak megtekintésre.

Árak: ménlovak- és bikákra nézve 60 kr; kanczák, tehének, sertések, juhok és kecskékre nézve 50 kr a. é. — Továbbá:

A korneuburgi

MARHAPOR,

lovak, szarvasmarhák és juhok számára

jónak találva több évi kísérletek által s egyszersmind a porosz király ő Felsege lóistállóiban, s Felsegének vezérőrnagya s főlovás zmastera ő nagyméltósága meghagyása folytán Willi-ő en ur sokszoros próbáinál, dr. Knauert I. osztályu gyógyszerész és az összes királyi is-tállók főlóorvosa elismerése szerint, mindig:

LÓNÁL: torok-, mirigy, bélgörcs, étvágyhiány eseteinél, s különösen a lónak teljes épségben s tüzesen tartására.

SZARVASMARHÁNÁL: vérteljesnél s a tehének felpuffadásánál (szeles has), kevés vagy ros tejelésnél, melynek minősége ennek használata után meglepőleg javul, — tüdőbajoknál; borjuzás alatt ennek teheneknél alkalmazása igen előnyös, valamint a gyenge borjuk is láthatólag fejlődnek ennek beadása miatt.

JUHNÁL: máj-métely elhárítására, az altest rothadásánál s más bajainál, hol a tehetlenséget tönkre teszi.

Valódi minőségben kapható:

EGERBEN: Steinhauser urak kereskedésében.

GYÖNGYÖSÖN: Kocziánovics József gyógyszerész urnál.

Figyelmeztetés. A gazdász urak különösen arra figyelmeztetnek, miszerint a valódi korneuburgi marhapor minden csomagja három éremjegy-gyel van ellátva, és a korneuburgi kerületi gyógyszerész-tár czégét hordja. 7.

Árlejtési hirdetés.

A Lelesz helységben épülő rom. kath. templomhoz szüksé-gelt asztalos munkákra, nevezetesen: egy kathedra, oltár, alakok és ajtókra, melyeknek tervrajza Egerben a parochián nt. Skody József káplán urnál mindenkor megtekinthető, f. hó 22-én reggeli 9 óraker ugyan a parochián árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánó asztalos urak ezennel meghivatnak.

Ghéczy József, helyettes lelkész.

Hirdetés.

Az ausztr. államban ismert, s a németországi orvosi egyetem által megvizsgált, s a nmélt. magyar kir. Helytartótanács által kitűnő haszna miatt enge-délyezett, Weber-féle patentírozott angol.

KÖSZVÉNY-GYOLCS

mindennemű testi szenvedések

u. m. köszvény, eszű, tagokszaggatás, orbáncz, minden féle kéz- és láb-göresök, főleg pedig érdaganat, fej-eszű, dagadt tagok, füzamodások és nyílalás ellen, mint legbiztosabban s rögtön segítő gyógyszer valódi eredeti minőségben Egerben egyedül TSCHÖGL JÓZSEF, kereskedésében kapható.

Fogfájás ellen

Kocziánovich közkedvelt „Fogpora“

mely nem csak a fogat széptíti, és egészségesen fen-tartja, és minden bajtól, különösen kellemetlen fá-jásoktól tökéletesen megóvja, sőt gyakran a fájdalomat egyszerű használatása után meg is szünteti. E fogpor nagy kelendősége biztosít mindenkit a számtalan élő bizonyítványokról. Adagja 50 uj kr.

A fogporhoz ajánlatnak még borz-szörböl ké-szített francia fogkefék, melyek szőre soha ki nem hull, és ha netalán lekopta előtt az mégis kihullna, új fogkefével becserelettik; ára szinte 50 uj kr.

Kapható Gyöngyösön egy edül a nagytem-plom általellenében az őrangyalhoz czimzett gyógy-tárban, Egerben az Irgalmasszerzet gyógytárban és Veszely János gyógyszerésznél, Miskolczon Csá-thi Szabó J. gyógyszerésznél, Kassán Fröhlich Ká-rolynál, Pesten Moseh és társa illatárusnál.

Boltváltoztatás.

Alulirt, borbélyműhelyét (officina) a Bernettféle házból folyó évi július 1-ső napjától a Széchenyi utca, volt Petrócziféle, 7-ik szám alatti házba teendi át, s midőn erről a nagyérdemű közönsé-get tisztelettel értesíti, egyszersmind számos látogatásra s megren-delésre kéri fel.

Generál Rudolf, borbély.

1—3.

Előfiz... Egészévre... félévre... Negyedévre... Egyes szá... Megjelen... 3

Előfizetésekre

II. évi folyam

Az „Eger... szesb negyed... jogtudor és... fog megjelen... Ezennel... megyénk t. o... fizetési megre... méltóztassék.

Egész évre... Fél évre... Év negyedre

A jelen évi... temes, s oly ré... adóját, s mig eg... mondhatná meg... a feloszlásnak... napszamos, kéz... doktól a kenyé... csak elvette, d... tében s láttában... aggastyánt ha... időt? ekkép fe... de ily inségeset... Azonban f... részesültünk; e... elménk annyira... gatni hozzánk t... sem, miként le... szatot némi ren... kézi munka utá... hol a Tiszasz... még a tenni v... nyítani; e körül... tartja, s egy te... akár más külfö... kozást nyújthat... segedelem kies... Részünkrő... nemzedék figye... juk felhívni, m... gyen, mely a... rendje szerint... nak tegyen elé... szerint) a z es... És erre n... tiltetvényezése... leghatalmasab... mindenki hód... tani: ha azt... eső járja, t... s alakíts n... De ez nem... gában, hogy m... a körülmények... is: hogy mind... adta, vagy ös... kiirtását. Tehát leg... maradhatlanu... melyet soha... ne legyen; s... legalább egy... birtokon legye... Heves Sz... nyi basználha